

מסורת הש"ס

(א) צבי"מ הגורקא: א"ע
משיגוע גט ליהר מורשת
לחמא דלדציגורא ובר,
(ב) לקמן (א) ג"ה הא
אין קטן עושרה שליה
ורש"י ל"ג ליה (ד) בכתמ"
לימא מינא נוסחא ותיבא
דריה. (ה) (ו) נוספתא פ"ד
(ז) ע"ש. (ח) [עס פ"ד
(ט) בכתמ"י נוסף: רבי,
(י) צבי"מ ע"ה.] (יא) נראה
(יב) צבי"מ ליה. (יג) [עס]
(יד) ע"ה משה למלך פ"ו
מה גירוסין דר"ה]

פסקי רי"ד

אבל אם אמרה לו התקבל
 לי גיטי אמרה לו לבעל
 אשתך אמרה לי ובה לי
 גיטי והוא אמר לו (לז)
 הולך כמו שגמרתה חגיגי
 חזן ליריד מורשתא: וזה
 התקבל לי גיטי ואמר
 השליח לבעל אשתך
 אמרה התקבל לי גיטי
 והוא אמר לו התקבל לי
 והוא וכו' זה התקבל לי
 אם רצה להתחורר לא יחזור
 ר' נתן אמר הולך וזה
 ר' חזקיהו חולק וזה
 לא התקבל לה אם רצה
 להתחורר לא יחזור ר' רצה
 אומר בכללם אם רצה
 להתחורר לא יחזור, אבל אם
 אמר לו אי אפשי שתקבל
 לה אלץ הולך וזה לא
 רצה להתחורר יחזור ר' חזקיהו
 חולק ר' אביעטע אומא
 אי אפשי אתא לאשמעי
 חזקיהו תימא דא קמיל
 מאן תיב ר' אביעטע לא
 לר' נתן הילך כוכי דמי
 לא כוכי דמי ופושטין
 הולך דמי ודמי.

(א) ז"ל הינך כמו שאמרה.

האומר פרק ששי גימין

סג.

עין משפט
נר מצוה

ז א ב מ"י פ"ו מהלכות
גירושין הל"ב סמג
ע"ש נ טו"ע אה"ע סימן
קמ סעי' ט וע"ש:
ה ג מ"י שם טו"ע שם
סעי' ו:
ז ד ה מ"י שם הל"א
טו"ע שם סעי' ו:
י ו מ"י שם הל"י טו"ע
שם סעיף ח:

מוסף רש"י

[illegible]

(קדושין מד:).

הכי השטא זשעמא איז אסאך אויפאן הסקנל נוי גיטוי. אמרה ליה היא והוא אמר לבעל אשכח אמרה הבא לי גיטוי ובעל אמר ליה הילך כמה שזמרה איכא למיפשט עניין מרוב נחמן דאי אמר רב נחמן עלה משיגיג גט לידו מגורשת איכא למיפשט דלדצורא דידה סמך ולא הימניה אלף חלה דזמרת ומסירה ניהליה בתורת קבלה: ואי נמי. הוה אמר רב נחמן עלה משיגיג גט לידה מגורשת פשטיין מינה דלדצורא דידה סמך והימניה דהכי אמרה ומסירה לידה בתורת הוכלה: אלא. השטא דאמר רב נחמן אינה מגורשת ליכא למיפשט דטעמא משום דסמך דלדצורא דשליח

בשלמא אי איתמר איפכא.

כלל איפכא הוּי מַיְ
למימר בשלמה אי אמר רב נחמן
משהגיע גמ לידה מגורשת הוּה ש"מ
לדאיבורא לידה סמיך אלל משום
בבלימיר איפכא אימך תרי מווי
(נקטיהי): רַבִּי אומר בבבלין אַם רצה
לַחזור לֵא יחזור. דהולך כזי ואע"ג
דבסוף פ"ק (לעיל דף יד:) סבר ר'
יהודה הנשיא דהיינו רבי דהולך ללא
כזי גבי הולך מנה לפלוני שאני הכא
כיון שאמר ליה שליט אשתך אמרה
קבל לי גיטי סתמא דמילתא לדעתא
דחבי ידיב ליה:

דקדמה

הכא נמי כיון שנתן עיניו לגרשה מימר אמר תיגרש כל היכי דמגרשה
הכי השתא התם אדם יודע שאין שליחות לקבלה וגמר ונתן לשם הולכה
הכא טעין אמר רבא תא שמע ^אקמנה שאמרה התקבל לי גיטי אינו גמ
עד שיגיע גם לידה כי מטי גיטא לידה מיהא מגרשה ואמאי ^בוהא לאו
שליח להולכה שוייה אלא אמרינן כיון שנתן עיניו לגרשה מימר אמר תיגרש
כל היכי דמגרשה ה"נ כיון שנתן עיניו לגרשה מימר אמר תיגרש כל היכי
דמגרשה הכי השתא התם אדם יודע שאין שליחות לקמן וגמר ונתן ^גלה
לשום הולכה דידה הכא טעין ת"ש ^דהבא לי גיטי ואשתך אמרה התקבל
לי גיטי התקבל לי גיטי ואשתך אמרה הבא לי גיטי והוא אמר הולך ותן לה
זכי לה והתקבל לה רצה לחזור יחזור ימשהגיע גם לידה מגורשת מאי לאו
קבלה אקבלה והולכה אהולכה לא קבלה אהולכה והולכה אקבלה אי
קבלה אהולכה מכי מטי גיטא לידה לאלתר ליהוי גיטא שמעת מינה
דאדיבורא דידה קא סמיך הכי השתא התם קאמר ליה הילך כמה
שאמרה הבא ^המי קאמר ליה הילך כמה שאמרה ת"ר ^והתקבל לי גיטי
ואשתך אמרה התקבל לי גיטי והוא אומר הולך ותן לה זכי לה והתקבל
לה רצה לחזור לא יחזור ר' נתן אומר הולך ותן לה רצה לחזור יחזור
זכי לה והתקבל לה רצה לחזור לא יחזור רבי אומר בכולן אם רצה לחזור
לא יחזור אבל אם אמר לו אי איפשי שתקבל לה אלא הולך ותן לה רצה
לחזור יחזור רבי היינו ת"ק איבעית אימא ^זאי איפשי אתא לאשמעו ^חואיבעית
אימא הא קא משמע לן מאן ת"ק רבי איבעיא לה הילך לר' נתן כזכי דמי או
לאו כזכי דמי ת"ש האומר התקבל גם זה לאשתי או הולך גם זה לאשתי
רצה לחזור יחזור האשה שאמרה התקבל לי גיטי רצה לחזור לא יחזור

הוא אלא שלוחו ידידיה הוא: ה"ג ואמאי הא לאו שליח להולכה שוייה: אדם יודע שאין שליחות לקטן ואין זה שליח לקבלה וגמר ונמנו לשם הולכה: ואשכח אמרה גרסי' בכולהו: הולך וזן לה זכי לה והספקל לה. אחד מכל השלוחות הללו אמר לו: רבה לחזור יחזור. מפרשין לה ואוליין: מאי לאו קבלה אקבלה והולכה אהולכה. וזי והספקל דקמי קאי אאשכח אמרה הספקל והולך וזן לה דקמי קאי אאשכח אמרה הבא וקמי דתרייכו משיגיג גט לידה מגורשת ומיבנתא דרב נחמן מקבלה אקבלה דקמי הבא לי גיטי ואשכח אמרה הספקל והוא אומר התקבל דבהדיא יביצינ מיהליה בחרות קבלה ובעל זכר הכי הוא ואיני נמי לא שוייתה וקמי דהוי מיהא שליח להולכה דכיון שנתן ענינו לגרשה כ"ז כדלעיל וכו"ש היכא דלמר לו היך כמה שאמרה דליכא למימר לאו אדכיריה סתם אלא בדעתה מלה ושויה נמי שליח להולכה: לא קבלה. דקמי זכי לה והספקל לה היך אהולכה אאשכח אמרה הבא לי דלדאי נמי שליח לקבלה שוייתה שהרי אמרה לו הספקל ולקמיה פריך אם רצה לחזור אמאי יחזור: והולכה. דקמי הולך וזן לה אאשכח אמרה התקבל: ממי גט לידה. דשליח מיגרש דהא תרייכו שליח לקבלה שוייה ואמאי אם רצה לחזור יחזור: ה"ג שמע מינה דאדיבורא ידידיה. דשליח סתם כלומר מיפשוט מדקמי יחזור דאדיבורא ידידיה סתם ואינה א"ל אשכח אמרה הבא לי והא מימניה והספקל דקאמר ליה התקבל והולך קאמר דהכי נמי אוקימנא לעיל דאי אסתמ דרב נחמן איפכא התקבל לי גיטי ואשכח אמרה הבא והוא אמר היך כמה שאמרה ואמר רב נחמן משיגיג גט לידה מגורשת הוה פשטינן מיניה דאדיבורא דשליח סתם: הכי השאב הסא קאמר ליה היך כמה שאמרה. הא דלמרן לעיל דאי אסתמ דרב נחמן איפכא כי הא דכחא התקבל לי גיטי ואשכח אמרה הבא לי גיטי והוא אמר היך כמה שאמרה והוא אמר רב נחמן דכשיגיג גט לידה הוא דהויא מגורשת הוה פשטינן מיניה דאדיבורא ידידיה סתם דהא קאמר ליה היך כמה שאמרה וכיון דלא מיגרשה בקבלה דהאי איכא למיפשט מינה בעיין דהשוכר^א דאיבעי לן כזי האי גוונא דהאי כמה שאמרה דקאמר ה"ק^ב לה מהימנא לי דהכי קאמרה ובחרות הולכה יביצינ מיהליה: הבא. דקאמר ליה זכי והתקבל: מי קאמר ליה היך כמה שאמרה. דמיפשוט בעיין דהשוכר^ב מינה הא דקמי הבא יחזור משום דכיון דלמר ליה שליח להולכה עשאמי אשכח ואינה א"ל התקבל אדם יודע שאין עושה שליח לקבלה והתקבל והולך קאמר אבל אי אמר לו היך כמה שאמרה אימאן לא דאדיבורא ידידיה סתם ולא מימניה ובדעתה מלה ואם רצה לחזור לא יחזור דתרייכו שליח לקבלה שויינה: ס"ד ר' רצה לחזור לא יחזור. קסבר הולך כזי דמי: אמר לו אפשי ספקל גלי דעמינה דהולך דקאמר ליה לאו זי הוא: ה"ג היך לרבי נתן כזי דמי: לא: השאב הסא קאמר הספקל לי גיטי. כלומר ואם אשכחתי נמי מתחלה האשה התקבלה ונתנו ליה הבעל בחדת משמי לשונות הללו רצה לחזור לא יחזור:

מנאי